

ΤΕΣΣΑΡΕΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Πρὸς τὸν Κύριον Διευθυντὴν τοῦ Μὴ Χάρεσαι.

Εἶμαι τυχηρός. Ἐκάστη ἐπιστολὴ μου συνδέεται μ' ἐν
νέον γεγονός, δυνάμει τοῦ δικοίου φαίνομαι ὀλιγώτερον δ-
χληρὸς εἰς τοὺς ἀναγνῶστας μου. Ἀλλως τε δὲ καὶ χωρὶς
τούτου ἡ σημερινὴ μου ἐπιστολὴ θ' ἀναγνωσθῇ μετ' ἐλα-
φροτέρας καρδίας διότι εἶναι ἡ προτελευταῖα.

"Ἡ Βουλὴ μας ἀνοίξειν· αἱ ταυρομαχίαι ἐπανελήφθησαν· τὸ φιλοθεάμον κοινὸν διασκεδάζει· ἐνίστε μέρος αὐτοῦ χειροκροτεῖ, βέβαιον δὲ ὃ χρυσός βούς ἐντὸς δλίγου ἀποκαλύπτεται εἰς τοὺς πιστούς του. 'Αφ' ὅτου ἐψηφίσθη ὁ περὶ τῶν ἀροτήρων νόμος ὑπὲρ τοῦ δποίου μέχρι πραγματικῆς κατλιτέρας φορολογίας ἡμην καὶ εἰμαι, δ. κ. Τρικούπης, μεθ' ὅλην τὴν ἐπιμεμελημένην ἀγγλικὴν ἀνατροφήν του, μοῦ παρουσιάζεται εἰς τὴν φαντασίαν ὡς εἰδος ταύρου, Θρυχωμένου καὶ ἀποπνέοντος ἐκ τῶν ῥωθώνων ἀκατάσχετον μανίαν ἐπιθέσεων. 'Ο ταῦρος αὐτὸς ἡσυχάζει, ἀφίνει τὰς τρίχας του νὰ πίπτωσι λεῖαι καὶ μαλακαὶ δίκην γαλῆς βεβρεγμένης μόνον ὅταν τῷ παρέχηται ὡς τόπος ἡδονῆς τὸ πρωθυπουργικὸν ἐδῶλιον. Ἐὰν ἔχωσιν αἱ ἐν τοῖς σῆρεσιν ἐπιθέσεις τοῦ ταύρου καμπίαν λογικήν, ἔχουσι τοιαύτην καὶ αἱ ἐν τῇ Βουλῇ ἐπιθέσεις τοῦ κυρίου Τρικούπη. Τυφλαὶ, ἄγριαι, βοὴν ἀγχθαὶ ἔκειναι· ἄγριαι, τυφλαὶ, βοὴν ἀγαθαὶ καὶ αὖται.

Τίς ἡλπίζειν διτὶ συνερχομένης χθὲς τῆς Βουλῆς ἐκ. Τρι-
δεῖς ξένος φίλος ή καχυρός, ἐνδιαφερόμενος νὰ μάθῃ μαστίκα
πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ τόπου ή τὸ συμφέρον ἑαυτοῦ τὰ
περὶ τῆς στρατιωτικῆς καταστάσεως τῆς χώρας, ἐμελλει νὰ
ἀγακερνή τὸν κ. πρωθυπουργὸν καὶ τὸν κ. διπουργὸν τῶν

στρατιωτικῶν, αβάλλων τὸ σχοῖνι εἰς τὸν λαμπόν των
ἴδιων εἶναι ή ὅχε ἐτοιμοπόλεμοι !!

"Έχω γελάσει έγκαρδίως δταν άνέγγων πρό ήμερον έν τῷ φύλλῳ σας δτι ἐν τοῖς γενομένοις εἰς τὸ Πολύγωνον γυμνασίοις Ταξιαρχίας οἱ διοικηταὶ τῶν ταγμάτων ἔνοοσ-σαν νὰ «συζητήσουν» τὰς διαταγὰς τοῦ ἔχοντος τὸ γενι-κὸν πρόσταγμα κ. Μπόν. 'Αλλὰ γεννᾶ κλαυσίγελων ἡ χθεσινὴ τοῦ κ. Τρικούπη ἀπατησις τοῦ νὰ συζητηθῇ ἐν δη-μοσίᾳ συνεδριάσει τῆς Βουλῆς τὸ ἑτοιμοπόλεμον ἢ μὴ τοῦ τόπου. 'Ο ἄνθρωπος ὁ θέλων τὸν πόλεμον αὔριον νομίζει δτι δύναται, δτι τοῦ ἐπιτρέπεται ν' ἀποσπάσῃ παρὰ τῆς ἀν-τιπάλου του Κυβερνήσεως τὴν δμολογίαν δτι ὁ τόπος δὲν εἶναι ἑτοιμοπόλεμος. 'Ο ἄνθρωπος ὁ ἐπιχειρήσας κύτογνω-μόνως ὅχε τὴν ἐπιστρατείαν, ἀλλὰ τὸ διάταγμα τῆς ἐπι-στρατείας—διότι αὐτὸν τὸ χαρτὶ ἡτο ἡ ἐπιχειρήσοις του— καὶ ἀναμένων ἐξ αὐτῆς καὶ δι' αὐτῆς νὰ μαγνητίσῃ καὶ τὴν Εύρωπην καὶ τὴν Τουρκίαν καὶ καθιστῶν αὐτὰς διὰ τοῦ μαγνητισμοῦ ὑποχειρίους νὰ τὰς χειραγωγήσῃ ἀναι-σθητούσας καὶ νὰ τὰς δόηγήσῃ ὑπ' αὐτοῦ κινουμένας νὰ μᾶς δώσουν ὅσα αὐτὸς ὑπέγραψεν δτι ἀποδέχεται· ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἀναλαμβάνει νὰ καταστήσῃ γελοίαν τὴν ἐπιστρατείαν ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν καθ' ἥν τὸ Λύτηρον μας διατρέχει τὸ μᾶλλον ἐπικλινδυνον αὐτοῦ σημεῖον, εἰς δὲ τὴν πλάστιγγα εἰς ἥν ἐν νέου πρόκειται νὰ ζυγισθῇ σπουδαῖος βέβαια παράγων εἶναι καὶ ὁ σπουδαῖος χαρακτὴρ τῆς ἑλ-ληνικῆς ἐπιστρατείας.

*Ο κ. Τρικούπης διὰ τῆς χθεσινῆς του πολιτικῆς αὐθαδείας ἐπεζήτει ἐν δίλημμα: *Η ἐπερίμενε νὰ δμολογήσουν ἐν πάσῃ ταπεινοφροσύνῃ ὁ τε κ. πρωθυπουργός καὶ δὲ μποργδὲ τῶν Στρατιωτικῶν ὅτι πράγματι εἰσὶν ἀνετοιμοπόλεμοι καὶ σινετοιμοπόλεμοι. Αὗται τοι εἰς τὴν ἡρχυγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ή νὰ δμολογήσουν μετὰ στρατοῦ καὶ ὑπερηφανείας ὅτι κατὰ πάντα εἰσὶν ἔτοιμοπόλεμοι καὶ κατ' ἀκολουθίαν, ἐν ᾧ πειριπτώσει ἐκκηδούσετο ὁ πόλεμος

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

¹Ανεψιέ μου, ἔχω δύδοντα χιλιάδων φράγκων εισό-
δημα, ἀρχὰς ηπατίτιδος καὶ κανὲν τέκνον. Διὰ τοῦτο εί-
μαι βεβαιώτατος ὅτι μετὰ βαθείας προσοχῆς θ' ἀναγνώ-
σης τὰς συμβουλάς μου.

"Ισως μάλιστα λάθω και συγχαρητήριά σου έπι λη ευ-
φυτά μου. Δέχομαι τοιαῦτα ἀπὸ της 10ης πρωΐνης μέχρι¹
της 11ης ἀλλά . . . μακριὰ ἀπὸ τας πολὺ τορευτὰς φρά-
σεις καὶ μακροσκελεῖς περιόδους.

Σοῦ συνιστῶ κυρίως νὰ ἀποφεύγῃς τοὺς ἀναρμόστους γεωτερισμοὺς καὶ νὰ μὴ φέρεσαι πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους σου συγγενεῖς ὡς πρὸς φίλους ή συνομίληκας. *Αν δηλαδὴ ἐρχόμενος νῷ με συγχαρῆς, Θελήσῃς νὰ μολ δώσῃς καρμιζά ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ μοῦ πῆς: «Μπράβο, γέρω μου, μπράβο, ἔχεις καὶ φιλολογικὸν τάλαντον» αὐτὸ δὲν θὰ εἰχε πολὺ καλάς συνεπείας, διότι θὰ ἔβαζα τὸν ὑπηρέτην μου νὰ σὲ βγάλῃ ἔξω, ή ὁ ἴδιος θὰ σ' ἐκρήμνυζα ἀπὸ τοῦ παραβύνου.

είκοσιτετραετής, τὰ νῦντά σου παρουσιάζουν ἐμβαδὸν τριά-
κονταετοῦς ἀνδρός. Ἐν τούτοις πάρομοιοι ὡς δὲ ἕπεικός σου
κορμοὶ τὴν σήμερον γενικῶς νομίζοντας ὡς λίαν συστατικοῖ.
Ἀπὸ δεκαετίας ἥδη ὀλίγη ρωμαλεότης μέχρι κτηνωδίας
βαίνουσα δένει βλάπτει τὴν κοινότητα.

Τὴν ἡμέραν ἐπισήμου παρουσιάσεως φέρε πάντοτε ὑποδήματα ἔστι λιθωμένα τὸ δλιγύρτερον εἰκοσιοκτὼ φράγκων, ἀν ἔχης δὲ τὰ μέσα καὶ τεσσαράκοντα. Μὲ τεσσαράκοντα φράγκα εἰσαι δλέγντιλεμαρ, ὁ ὑποδηματοποιὸς δίδει εὐκαρψίαν εἰς τὸ δέρμα, κυρτότητα εἰς τὸν πόδα, διαχέει δὲ ἐπὶ τοῦ ὅλου εὐάρσεστον στιλπνότητα¹ ἐκ τῶν ποδῶν σκηερον κρίνουμεν καὶ πεοὶ τῶν λοιπῶν.

Φρόντιζε νὰ ἔχῃς πάντοτε πυκνὸν πώγωνα, τὰς παρειὰς εὐφώστους, ἰσχυροὺς ὁδόντας καὶ ὕψος τολμηρὸν καὶ εὐθυμον. Κατὰ τὸ 1830 γενικῶς ἤρεσκεν ὁ ὑπερέξημπλέον φθισικὸς, σήμερον ἀρέσκει ἡ ζωηρὰ φαιδρότης τοῦ θετικοῦ. Μετὰ τὸ βασίλειον τῶν γεύματων, τὸ βασίλειον τῶν μηνών

Ἐξ ὐσων ἀνδρῶν ἐγνώρισα ὁ πλειότερον παρὰ ταῖς γυναιξὶν ἐπιτυγχάνων εἶναι ὁ Ἑγκούτοντης.

πρωθυπουργοῦντος τοῦ κ. Κουμουνδούρου, συνέβαινε δέ τις
ἡττα, ἐξ ἑλείψεως παρασκευῆς, δ. κ. Τρικούπης ἔχων τὴν
πανηγυρικὴν ἐν τῇ Βουλῇ δήλωσιν τῆς Κυβερνήσεως, νὰ
καταγίνῃ μετὰ πυρετώδους δραστηριότητος εἰς τὰ τοῦ
σχηματισμοῦ Βίδικοῦ Δικαστηρίου ὅπως δικασθῶσιν ώς προ-
δόται τῆς πατρίδος μέλη τῆς ἐνεστώσῃς κυβερνήσεως.

Εύτυχῶς οὕτε τοῦ ἐνδέ επέτυχεν οὕτε τοῦ ἀλλοῦ ἐπανελήφθη δὲ καὶ πάλιν ὁ, τι ἐν τῇ ἀρχῇ πάσῃ συνόδῳ ἦμετά διακοπὴν ἔργωνται τῆς Βουλῆς ἐπιχειρεῖ δὲ καὶ Τρικούπις: ἡτοι μιλαν πάντοτε ἀνοσίαν εἰς ἣν προβαίνει ἀσυνειδήτως, δόηγόν ἔχων μᾶλλον τὰ ἄγρια αὐτοῦ ἔνστικτα ἢ τὴν λελογισμένην τακτικὴν παντὸς ἀρχηγοῦ ἀντιπολιτεύσεως. Τὴν ἀνοσίαν αὐτὴν ἔζητησε νὰ κολάσῃ δὲ καὶ Α. Πετριμέζας, ἀλλ' ἡ ἐξ αὐτῆς ἐντύπωσις εἶχε παραχθῆ καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ βήματος χειροκτυπήματα, δι' ὧν ὁ κύριος οὗτος ἀγρεύει, σεον δήποτε ἴσχυρὰ καὶ ἀν διποτεθῶσι, δὲν ἥδυναντο νὰ τὴν ἔξαφανίσουν.

Ἐκ τῆς ἀνοησίας ὅμως αὐτῆς, διὰ νὰ βεβαιωθῇ καὶ πάλιν ὅτι οὐδὲν κακὸν χωρὶς καλοῦ, ἐκερδήσαμεν εὖθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης συνεδριάσεως τὴν διασάφησιν τῆς θέσεως ἑκατέρου τῶν δύο μεγάλων πολιτευομένων κομμάτων. Ο μὲν κ. Τρικούπης ὅμοιάζων κατὰ τοῦτο τοὺς ἔξωμοτας οἵτινες συνήθως χαρακτηρίζονται ως λυσσωδέστεροι καὶ φανατικώτεροι τῶν παλαιών πιστῶν, ἀφ' ἣς ἀπεφάσισεν ἀπὸ στόλου εἰρήνης νὰ μεταμψιεσθῇ εἰς κήρυκα τοῦ πολέμου, πλὴν αὐτοῦ δὲν θέλει τίποτε ἄλλο ν' ἀκούσῃ καὶ λησμονήσας δόλον τὸ πολιτικὸν αὐτοῦ παρελθόν κατὰ τὸ ὅπειον, ἀπὸ τῆς περιλαλήσου ἐφίπου ἐν Ἀγρινίῳ ἀγορεύεσσως μέχρι τῶν ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας του λόγων βεβαίων ἔτοις τοῦ π. δ. 1870. Ἐποφασίσθεντων, ἐκήρυξε χθες αὐτὶ τὸ ζήτημα μά-Βερολίνω ἀποφασίσθεντων, ἐκήρυξε χθες αὐτὶ τὸ ζήτημα μά- την δυνάμεθα νὰ ἐπιτίσωμεν ὅτι θὰ λυθῇ ἄλλως η δεκ-

·Ο εύτυχης ἔξικοντούτης δν σοι παραθέτω ώς τύπον καὶ
ὑπογραμμὸν, μετέρχεται πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιτυχίας πο-
λιτικὴν ἀπλουστάτην. Προσπαθεῖ νὰ πιστευθῇ ὅ πρὸς τὰς
γυναικας θαυμασμὸς καὶ ἕρως του· αὐτὰ τὰ πράγματα αἱ
γυναικες τὰ διακρένουν εὔκολα. Ἀντιλαμβάνεται ἀμέσως
τῶν σκέψεών των, παρακολουθεῖ τὴν πτῆσιν καὶ τοὺς ἔλιγ-
κοὺς τῆς πλάνητος φαντασίας των· ἡ ὄμιλα των, οἱ κυ-
ματίζοντες βόστρυχοι των, ἡ ἴλαρα ἢ σκυθρωπάζουσα πτυ-
γὴ τοῦ γείλους των, τὸ πᾶν τὸν γοντεύει.

Ἐάν ποτε πλήττης ἐν τινὶ συναναστροφῇ, φρόντιζε νὰ διειπηρῆσαι καλῶς καὶ ἀμέμπτως. Μὴ συσπῆς τὰς ὄφρυς· θὰ ἦτο ἀγενές. Μὴ μειδίξῃς καθ' ἔαυτόν· θὰ σὲ ἔξελάμβανον ὡς λιλαν αὐτάρεσκον. Μὴν κινῆς τοὺς μῦς τοῦ προσώπου· θὰ ἐφαίνεσο μονολογῶν. Μὴ ἔχαπλούσαι ἐπὶ τοῦ ἀνακλήντρου· τοιοῦτοις τρόποις ὅζουσι ταβέρνας η καφενεῖον. Μὴ κύπτῃς πρὸς τὰ ἐμπρός· θὰ ἐφαίνεσο ώσει ἀποθαυμάζων τὰ στίλθοντα ὑποδήματά σου. Τὸ σῶμα νὰ σχηματίζῃ μετὰ τῶν κνημῶν γωνίαν τεσσαράκοντα πέντε μοιρῶν. Ἡ ἔκφρασις τοῦ προσώπου νὰ ἦνε κενὴ καὶ κοσμία ὡς ἥγε- μόνος ἐν τελετῇ παρεμψισκομένου. Δύνασαι ἐνίστε νὰ φυλ- λολογής κανέν λεύκωμα.

Αφ' ἑτέρου ὁ κ. Κουμουνδοῦρος μολονότι καὶ αὐτὸς πο-
μεικός, μολονότι δηλώσας ὅτι ἀπέρριψε τὴν διαιτησίαν,
καὶ ὅτι νομίζει τὴν συνδιάσκεψιν χείρονα τῆς διαιτησίας,
οὐχ ἡσσον ἴσταθη ἐπὶ σημείου ἀντιθέτου ὅλως πρὸς τὸ τοῦ
Τρικούπη καὶ εἶπε: «Τὸ καθ' ἡμᾶς, θέλομερ μετρεῖ εἰς
σημεῖόν μας καὶ δὲρ θέλομερ προώφρως ἐνεργήσει τίποτε,
τίτε θέλομερ ἀπομακρυνθῇ τῆς φρονήσεως καὶ τῆς με-
ριοπαθείας, ἡ ὅποια εἴραι πρὸ πάντων ἀραγκαλα εἴ-
τε παρούσας περιστάσεις.»

⁷Έχομεν λοιπὸν δύο κόμματα, δύο ἀρχηγοὺς καὶ δύο αφόρους πολιτικάς. Τὴν πολιτικὴν τῆς ἀμέσου ἐνεργείας οἱ τὴν πολιτικὴν τῆς φρονήσεως καὶ τῆς μετριοπαθείας· δέλειον θέλουσι καὶ οἱ δύο, ἀλλ' ὁ μὲν τὸν θέλει ἀμεσον, εἰςτασιον, ἀντὶ πάσῃ θυσίᾳ, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐγγυήσεως· δὲ τὸν θέλει μετὰ ὥριμον σκέψιν, μετὰ σοβαρὸν ἔλεγχον; ὡς μετά τινος βεβαύτητος ξένης συνδρομῆς, ίσως αὔριον, ὡς μεθαύριον.

Τὸ κατ' ἐμὲ καὶ οἱ δύο φείνονται βαδίζοντες εἰς τὰ τυ-
ά. Μὲ τὴν διαρορὰν ὅτι ὁ ἔνας (ὁ πρωθυπουργός) ἀνοί-
καὶ καὶ κάποτε τὰ μάτια, ἐνῷ ὁ ἄλλος δὲν ἔννοεῖ νὰ 'δῆ-
ποτε. Περὶ τίνος πρόκειται, δυνάμεθα νὰ συνεννοηθῶμεν;
Ἐρι τοῦ τίτλου, ἀπαντῶσι καὶ οἱ δύο, τὸν δποῖον μᾶς ἔ-
σκεν ἡ Συνδιάσκεψις τοῦ Βερολίνου. 'Ο τίτλος ἐκεῖνος ἔχει
η καμπίαν σημασίαν, ἔχει καθαρώς εἰρηνικήν. Πλὴν αὐ-
τού, δὲν ἀναγνωρίζομεν καμπίαν ἄλλην. *Η σημαίνει ὅτι
νάμει εὐρωπαϊκοῦ βουλεύματος ἔχομεν δικαιώματα ἐπὶ^{της}
των παραχωρηθέντων μερῶν^{της} καὶ τότε ἀπὸ κοινοῦ μετά^{της}
των δυνάμεων δέον νὰ φροντίσουμε. — Η σημαίνει
των αὐτῶν πολεμικήν σημασίαν, ἔξηγούντες αὐτὸν δηλαδή^{της}
δικαιώματα ἀπονεμόμενον τῇ 'Ελλάδι διπως αὐτούσιως
ρύξη τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Τουρκίας διὰ νὰ ἐκτε-

Οι τίμιοι ἄνδρες τῶν πρωτευουσῶν ψεύδονται δεκάκις ἡμέρας^ο αἱ τίμιαι γυναικες εἰκοσάκις^ο οἱ ὑψηλῆς περιθῆς ἄνδρες ἑκατοντάκις. Ἐπάλλιον διώρας ἀδύνατον νὰ ὑποσχεθῇ ποσάκις τῆς ἡμέρας ψεύδονται αἱ γυναικες τῆς ἀριστοκρατίας.

Ἐν παντὶ ἀνδρογύνῳ κρύπτεται πληγή τις, ὡς σκάλης
υπόστητος μέλους.

Οι σύζυγοι ἐπὶ τρεῖς ἔβδομάδας σπουδάζονται, ἐπὶ τρεῖς
ἡμέρας ἀγαπῶνται, διαπληκτίζονται τρία ἔτη καθίσνεχονται
ἄλληλοις τριάκοντα. Ἐπὶ τῶν τέκνων των ἑφαρμόζεται τὸ
«Φέρετε μαζί τὰ ἴδια».

• Η γυνὴ νυμφεύεται διὰ νὰ ἑορτάσῃ τὴν εἰσοδὸν τῆς εἰς τὸν κόσμον καὶ εἰς τὰς διασκεδάσεις, ὁ δὲ ἀνὴρ διὰ νὰ πανηγυρίσῃ τὴν ἔξοδὸν του.

Γυνὴ κρίνουσα ἄνδρα, τὸν φαντάζεται γονικετῇ, λάτρῳ καὶ τριφερῷ, οὐδέποτε δὲ ἀναλόγως τῆς προσωπικότητος καὶ τῆς ὁξείας αὐτοῦ. Ἐὰν ἐν τοιαύτῃ στάσει δὲν ἀρέσκῃ,

λέση τὴν ἀπόφασιν τῶν Δυνάμεων ἀποδέχονται ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶχε δικαιώματα ἐθνολογικὰ ἐπὶ τῶν δύο δυόρων ἐπαρχιῶν, ὅτι οὐδέποτε ἡδύνατο νὰ εὕρῃ δικαιολογημένην ἀφορμὴν πολέμου ἐναντίον τῆς Τουρκίας καὶ ὅτι ἡτο μεγάλη κατάκτησις διὰ τὴν Ἐλλαδα·τὸ δὲ αἱ δυνάμεις ἐκήρυξαν ἐλληνικὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα, κατόπιν δὲ τῆς ὑπὸ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ λόγου κατακτήσεως δέον νὰ ἐπέλθῃ ἡ πολεμικὴ διὰ τῶν ἐλληνικῶν ἔργων κατάκτησις. Τοσούτοτρόπως ἐν περιπτώσει μὲν ἡττης δικαίως χάνομεν τὸν τίτλον τῆς Εὐρώπης, ἐν περιπτώσει δὲ νίκης δὲν δυνάμεθα νὰ προχωρήσωμεν πέραν τῶν διαγραφομένων ὑπὸ τῆς Συνδιασκέψεως δρίων. Ἀλλ' ἐπιτρέψατε μοι νὰ σᾶς εἴπω ὅτι αὐτὸ δὲν είναι πόλεμος ἐλευθέρων, εἶναι πόλεμος **δούλων**. Δὲν θὰ πολεμήσωμεν ὡς Ἑλλὰς, ὡς πυρὴν δηλονότι κράτους ἀνεξαρτήτου, ἔχοντος ἱστορικὴν νὰ ἐκπληρώσῃ ἀποστολὴν ἐν Ἀνατολῇ, ἀλλ' ὡς παῖκται τοῦ χρηματιστηρίου οἵτινες θὰ παῖξωμεν εἰς τὸ «κορώνα» ἢ γράμματα τὸν τίτλον τῆς Συνδιασκέψεως καὶ ἡ θὰ τὸν κερδίσωμεν ἡ θὰ τὸν χάσωμεν.

Αὐτὴ εἶναι ἡ καθαρὰ ἔξηγησις τῆς τρικουποκουμουνδουρικῆς ἀπόψεως, καὶ περὶ αὐτὴν θέλει στραφῆ ἡ τετάρτη μου ἐπιστολὴ.

Αθήνησι 20 Ιανουαρίου 1881.

***Ἀγγεῖλαος.**

ΑΘΗΝΑΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ.

Οἱ διπολαστιζόμενοι τὸν κ. Γ' πουργὸν τῶν στρατιωτικῶν δὲν ἔννοοῦσιν ὅτι αὐτὸ τὸ σινδόνιο θέλει χρήματα διὰ πλυστικὰ καὶ ὅτι πρέπει νὰ τὰ εὕρῃ ὅπως ὅπως;

τὸ πᾶν δι' αὐτὸν ἀπώλετο. Καὶ δὲ κάλλιστος δι' αὐτὴν θὰ ἡτο γελοῖος. Τὸν ἀποφεύγει ἐκ τῆς τραπέζης, οὐδέποτε χορεύει μετ' αὐτοῦ, ἀπορεῖ δὲ πῶς δὲν τὸν κλείουν εἰς τὸν

Γυνὴ φοιτῶσα εἰς τὰς συναναστροφὰς καὶ τὰς ἐσπερίδας τοῦ ὑψηλοῦ κόσμου ἀν δὲν ζητῇ νὰ ἀλιεύσῃ ἐκεῖ σύζυγον ἢ ἔραστὴν, ἀφεύκτως θὰ ζητῇ νὰ ἀλιεύσῃ τὴν περὶ ἑαυτῆς ἢ ἄλλης τινος ἰδέαν συζύγου ἢ ἔραστον. Ολαὶ αὐτῶν αἱ σκέψεις ἐκεῖ καταλήγουσιν ὡς εἰς ποταμοῖς εἰς τὴν θάλασσαν.

Πολὺ διάγονον φροντίζουν αἱ γυναικεῖς περὶ τῆς εὐφυΐας, τῆς καλλονῆς καὶ τῆς ἀληθινῆς ἀξίας. Μοὶ ἀρέσκει, ἴδου ἡ φοβερὴ λέξις, ἡ περὶ πάντων ἀποφασίζουσα. Απαραλλάκτως ὡς εἰ ἐπρόκειτο, περὶ ἐκλογῆς πίλου ἢ ἀνθους. Μοὶ ἀρέσκει, κρύπτει δηλαδὴ ἀπόκρυφόν τινα ὅρον, ἢ χάριν τινα ἐπαγγόδην, τὴν ἐκπλήρωσιν παραδόξου πόθου, προσωπικοῦ, λεπτεπιλέπτου, ἐνιστεῖ ἀλλοκότου. Οὔτω πολλάκις ὅφος χαρωπὸν καὶ ἀφροντι, νέα χειρόκτια, ζωηρά τις εὐφυολογία, παλμώδης φωνὴ, ἔξασκοῦσι μεγάλην ἐπὶ τῶν γυναικῶν ἐπιρροήν ἐν ἄλλοις λόγοις, ἡ μαγειρικὴ ἐφηρμοσμένη εἰς

Εἴμεθα ἐναντίον τῶν προστοίχων οὐρητῶν ὅπου ὑπάρχουν οὐρητήρια, ἀλλὰ εἴμεθα ἐπίσης ἐναντίον καὶ τῶν ἐπὶ τῶν τείχων διὰ καρβούνου ζωγραφουμένων σταυρῶν ὡς ἀλεξουρίων. Ήθέλαμεν δὲ σταυρὸς νὰ μένῃ διάλιγον ὑψηλότερε τῶν οὔρων καὶ διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὸ τὸ νέον εἶδος τῆς ζωγραφικῆς.

Τὰ ἔντυπα δελτία τῆς διατιμήσεως τῶν ἀμαξῶν, τὰ διποτὰ διέταξεν ἡ ἀστυνομία εἰς τοὺς ἀμαξηλάτας ὅπως ἐγχειρίζωσιν εἰς πάντα ἐπιβέτην εἶναι καλλίτερον νὰ είναι κολλημένα ἐπὶ τοῦ βάθους τῆς ἀμάξης ὅπως τοῦτο γίνεται καὶ εἰς τὰ ἄλλα κράτη.

Οἰκτράν ἐντύπωσιν ἵνεποίησε καὶ εἰς ἡμᾶς τὸ ἀκουσματικὸν διπότην Β. Ἐπίτροπος παρὰ τῇ Ι. Συνόδῳ κ. **Χαλικιόπουλος** διωρίσθη δικηγόρος παρ' ἀπασι τοὺς δικαστηρίους, τώρα περὶ τὴν χρυσῆν τοῦ βίου του δύσιν εὑρισκόμενος.

Πρέπει νὰ ἔξελθῃ τις τοῦ κοινωνικοῦ περιβόλου καὶ ν' ἀναζητήσῃ εἰς χώρας ἀγρίων ἢ εἰς ἴπποδρόμια καὶ ταυρομαχίας ὅπως ἀνεύρῃ ὅμοια αἰσθήματα τῶν ὑπαγορευσάντων τὴν παῦσιν τοῦ κ. Χαλικιοπούλου ἐκ τῆς ἐπιζήμου θέσεως ἢν κατεῖχε. Διότι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Χαλικιοπούλου ὑδρίζεται ἡ ἀγνοτέρα καὶ ἡ μᾶλλον πεφωτισμένη πολίτευσις καὶ ἀποδεικνύεται ὅτι ἐν τῷ τόπῳ αὐτῷ δὲν δύναται νὰ ζήσῃ τις δύο σπιθαμὰς ὑψηλότερον τοῦ καθημερινοῦ βορβόρου, οὐδὲ ἐπιτρέπεται οἷα δήποτε ἐργασία ἐσενυτικὴ τῶν αἰτίων ἵξει, δὲ τόπος ἐπαθεῖ καὶ πάσχει καὶ μαρασμοῦ εἰς διὰ τὸν κατάγνητην λατροὶ ἐμπειρικοί, ὡς οἱ πλεῖστοι τῶν πολιτικῶν μας. Μεταξὺ τῶν νέων ἀνδρῶν κατετάσσετο δὲ γέρων κ. Χαλικιόπουλος καὶ ὡς τοιοῦτος

τὸν λάρυγγα ἐκάστου. Ήτοι : ἀγαπῶ τὰ κεράσια, τρώγω ἄρα κεράσια.

Τὸ ἰδιάζον εἰς τὰ γυναικεῖα πνεύματα είνε, ἐκτὸς στιγμῶν τινων ζωηρότητος καὶ διαυγείας τὸ ἀδριστον τῶν ἰδεῶν, εὐκόλως συγχρομένων ἢ συγχωνευομένων. Σὲ βλέπουν ὑποφώσκοντα ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ των ὡς λάμψιν τινας καστιχίζουσαν ἐλαφράν ρόδοχρουν διμίχλην.

Εἰς τὸν πρῶτον χορὸν αἱ νεάνιδες συνήθως λέγουσι : «Θὰ χορεύσω καλά ; μὴ τυχὸν καὶ πέσω ;»

Μετὰ τὸν δεύτερον χορὸν : «Μὲ εὗρον ώραταν ; ἢ ἐπιτυχαί μου ἡτο μεγάλη ;»

Μετὰ τὸν τρίτον : «δ φωτισμὸς ἡτο λαμπρὸς, ἡ μουσικὴ θεία, ἔχρευσα ὡς τρελλή, τὰ πόδια μου πετοῦσαν, εὑρισκοῦν ὡς ἐν μέθῃ.»

Μετὰ τὸν τέταρτον : «Αρέσκω ἄρα γε εἰς τὸν κ. Αντώνιον τοῦ ὁποίου ὁ θεῖος εἶναι ἐμπορος παστῶν χοέρων καὶ ἄλλων ;»

Σπερπει νὰ ριφθῇ εἰς τὸν περὶ ὑπάρχειας βαρὺν ἀγῶνα, διὰ νὰ μὴ δύναται κανεὶς ἐδῶ τίμιος ἀνθρωπος νὰ ἀναπνέῃ ἐλευθέρως καὶ νὰ ἔργαζηται ἀναμορφωτικῶς ὑπὲρ τῆς κοινωνίας.

Αὔτος δ. κ. Μπὲκ δὲν μπορεῖ νὰ συμπεριληφθῇ ἐντὸς τοῦ σιδηροῦ κύκλου τῆς ἀστυνομικῆς ἐπιτηρήσεως; Πάλιν δίδει πληροφορίας Λαχεῖον ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῆς Βιέννης! Αὐτὰ τὰ Λαχεῖα εἶναι ἀπαράλλακτοι οἱ δίσκοι τυχοδιωκτῶν οἵτινες συνάζουν λεπτὰ διὰ μίαν πτωχὴν ἐκκλησίαν! Ο τόπος μας λαχεῖα δὲν σηκώνει, διότι εἶμεθα δῆλοι φθονεροὶ καὶ δὲν θέλομεν διὰ πρὸν ἀδελφὸς ἐν πτωχείᾳ νὰ γίνῃ Μιχαήλ Μελάς. Οἱ νόμοι μας τὰ λαχεῖα τὰ ἀπαγορεύουν. Ο δὲ κ. Μπὲκ ἔναντιον καὶ τοῦ τόπου καὶ τῶν νόμων μας τὰ εἰσάγει ἐκ τῶν θολερωτέρων μάλιστα πηγῶν.

Αὔριον πάλιν τὸ ἑσπέρας δ. κ. Δχιλλεῖς Παράσχος θὰ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ Ηαρασσῷ τὸ σ'. Ή τὸ ζ'. Ἀσμα τοῦ Ἐποὺς αὐτοῦ Αλφρέδος. Ως γνωστὸν τὸ καταχρηστικῶν δινομαζόμενον τοῦτο Ἐπος εἶναι παιδαριώδης ἀφόρητος λέγαε τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, διτις τὰς ἀναμνήσεις γελοίων μυθιστορημάτων εἰς στίχους συναρμολογήσας ἐφαντάσθη νὰ μιμηθῇ τὸν Βύρωνα καὶ τὸν Μυσσή, ή καὶ αὐτὸν ἔκδημον τὸν Αλέξανδρον Σοῦτσον ἐν τῷ Περιπλανωμένῳ του. Στοιχηματίζομεν ἀν θὰ καταλάβῃ κανεὶς τίποτε ἐκ τῆς αὔριανῆς ἀναγνώσεως. Οὐχ ἡττον εἶμεθα βέβαιοι ὅτι ή κλαυθμηρά καὶ ή μέχρι γελωτοποιίας βαίνουσα ἐπιδεικτικὴ τοῦ ποιητοῦ ἀπαγγελία θὰ χειροκροτηθῶσι καὶ πάλιν ὑπὸ ἀμορφώτων ἀκροστῶν οἵτινες τὰς στιχουργημένας ὕβρεις καὶ μωράτινα αἰσθήματα ἔκλαμβάνοντες ὡς ποίησιν πληροῦσι τὸν ἀνθρωπὸν αὐτὸν ἀλλόφρονος ἀλαζονίας, κιβδηλεύοντες παρ' αὐτῷ καὶ ἀν ὑπάρχη—καὶ ὑπάρχει βεβαίως—μυριστημόριον ποιητικοῦ ταλάντου.

Τὸν λυπούμεθα. Τοὺς λυπούμεθα.

Οἱ χοροὶ εἶναι χρησιμώτατοι, διότι ἔκει ἀλληλογνωρίζονται τὰ δύο παραδοξώτερα ζῶα, τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ.

Ἐὰν ἰδῇς τὴν μνηστήν σου μὲν ῥοδοχρόους παρειάς καὶ ἀδόλους δρθαλμούς, μὴ συμπεράνῃς ὅτι εἶναι ἄγγελος, ἀλλ' ἀπλῶς ὅτι κατακλίνεται εἰς τὰς ἐννέα κατὰ διαταγὴν τῆς μαρμᾶς καὶ ὅτι τρώγει πολλὰς μπριζόλας.

Ἐὰν ἔχῃς ῥοδοχρόους ὄνυχας, δὲν πρέπει ἔνεκα τούτου νὰ ξύης δημοσίᾳ τὸ ἄκρον τῆς ρινός σου.

Τρεῖς γνωρίζω τρόπους διὰ τῶν δύνασαι νὰ κολακεύσῃς γυναικα ἔγειρομένην τοῦ κλειδοκυμβάλου.

Ἐὰν εὑρίσκεσαι μακράν της, ὑψόνεις πολὺ τὰς χεῖρας διὰ τοῦ τρόπου τούτου δεικνύομεν τὰ κομβία τοῦ ὑποκαμίσου μας καὶ τὰ ωραῖα μας χειρόκτια.

Ἐὰν εἰσαι πλησίον της, ἀπαριθμεῖς χαμηλοφάνως τὸν κατάλογον ὀλῶν τῶν θαυμαστικῶν: «Θαυμάσιον, ἔξαρ-

“Ινα πιστεύσητε ὅτι σᾶς εἴπομεν πολλάκις ὅτι ὑπὸ τῆς προσωπείαν τῆς Ἑλλάδος ιρύπτεται ἐδῶ δλόσωμος καὶ δλόψυχος ἡ Τουρκία, σᾶς ἀναφέρομεν ὅτι αἱ ἔργασίαι τοῦ ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις ἀρξαμένου νὰ κτίζηται περικαλλοῦς θερινοῦ θεάτρου ἡμιποδίσθησαν διὰ δευτέραν φορὰν, διότι συμφέροντα ἴδιωτικὰ ἀναμεμιγμένα εὑρίσκουν τὸν τρόπον νὰ γίνωνται ἀνώτερα καὶ τοῦ νόμου καὶ τῆς περὶ τὸ οἰκοδομεῖν ἐλευθερίας. Καὶ δὲν προσβάλλουσι μόνον τὰ ἴδιωτικὰ συμφέροντα, ἀπερ ἐπίσης θὰ ἦτο ἀπελπιστικόν ἀλλὰ τὰ δικαιώματα ἐνδὲ σωματείου, ἡτοι ἐνδὲ κοινωνικοῦ θεσμοῦ — τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπῆς. Καὶ πολαθά εἰναι ἡ ἐπιληξίς σας, ἀν ἀκούσητε διτὰ ἴδιωτικὰ αὐτὰ συμφέροντα, τὰ ἐρχόμενα εἰς ἀντιπαράταξιν ἐναντίον τοῦ νόμου, τοῦ δικαιώματος τῆς ἴδιοκτησίας, τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν θερινῶν τέρψεων δλοκλήρου κοινωνίας εὑρόν καλλιέργειαν ἐν αὐτῇ τῇ αὐλῇ καὶ μὴ ἵσχυσαντα — τὰ ἴδιωτικὰ συμφέροντα παρὰ τῇ ἀστυνομίᾳ, μὴ ἵσχυσαντα παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετέχειτο θεάτρον ὅργανον ἵνα ἵσχυσουν αὐτὴν τὴν Αὐλήν.

Καὶ ἵσως ἵσως θὰ γίνῃ καὶ ζήτημα ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἵνα πεισθῇ ἡ αὐλὴ νὰ δώσῃ τὴν ἀδειὰν ὅπως κτισθῇ τὸ θέατρον!

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Ο Ρ** βλέπει μίαν ώραίν αγελάδαν μὲ παχεῖς εὐγαλάκτους μαστούς.

— Τί κρῆμα! λέγει τὴν ώραῖο μαστοὺς καὶ νὰ μὴν ἔχῃ καῦμένη κορσέν.

τον, διοῖον αἰσθημα! Η Ἐὰν ἡ κυρία εἶνε δλίγον βλάξ, καταφεύγομεν εἰς τὰ βαρέα κοσμητικὰ ἐπίθετα: «Μαγευτικὸν, καταπληκτικὸν κ. τ. λ.»

Ἐὰν θηρεύῃς μεγαλειτέραν ἐπιτυχίαν, ἀνάγκη νὰ μάθῃς δλίγους τεχνικοὺς ὄρους· νὰ τῆς πῆς περὶ μαργαριταρένιων λαρυγγισμῶν, περὶ ἐλάσσονος καὶ περὶ ὅτι ἀλλο γνωρίζεις.

Ο ἀνώτατος βαθύδος συνίσταται εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῶν δνομάτων τῶν σπουδαιοτέρων μουσικῶν ἔργων τὰ δποῖα νὰ παραβέτης χαμηλοφάνως μετά τινος οἰκειότητος, ὡς μεμυημένος διτις εἰσέρχεται εἰς τὸν ναὸν τῶν μυστηρίων. Η κυρία σοι ἀπαντᾷ καὶ τότε ἀρχονται ρέουσατ αἱ ἐκμυστηρεύσεις· ή δὲ ώραίκ μουσουργὸς κατηυχαριστημένη ἐκ τῆς εύφυτες της καὶ τῶν δακτύλων της σὲ ἔχει εἰς ὑπόληψιν.

Τελευταῖος τρόπος. Οὗτος εἶνε δωραΐστερος, ἀλλὰ καὶ διῆλλον δισεπίτευκτος. Νὰ μελετήσῃς εἰς τὸν Berlioz, Fétes κ. τ. λ. τὰς βιογραφίας τῶν διαφόρων μουσικοδιδασκάλων, τὴν διαφορὰν τοῦ ὕρους αὐτῶν, νὰ ἔχῃς δὲ πρόχειρα ἀνέκδοτα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης σου.

Τεσσάρων εἰδῶν ἀνθρωποι ὑπάρχουσιν: οἱ ἔρωτομαγεῖς, οἱ φιλόδοξοι, οἱ παρατηρηταὶ καὶ οἱ βλάκες.

ΟΛΙΓΑΙ ΩΡΑΙ ΕΙΣ ΣΟΥΖΕΖ.

Πλάτανος «Μή Σάνεσαι»,

“Αν καὶ κατὰ τὸ ταξιδίον μου δὲν σὲ ἐλησμόνησα, δίλγον
ὅμως ἔλειψε νὰ χαθῶ. Τί ἔζητουν ἔγω εἰς τὸν μονότονον
καὶ γαλάνιον λιμένα τοῦ Σουέζ; ’Αλλὰ τὸ θαλάσσιον κῆ-
τος, οὐ ἐπιβαλνω, εἶχε τὴν ἀγγλικὴν ἴδιοτροπίαν νὰ προ-
σορμισθῇ εἰς τὸν λιμένα τοῦτον διὰ νὰ φιλήσῃ τὰς ἀφρικα-
νικὰς ἀκτὰς. Αὐτὰ τὰ φιλήματα, τὰ δύοια παρομοιάζω μὲ
φιλήματα ὑποκλεπτόμενα ἀπὸ ἀκόλαστον νεανίαν ἐκ τῆς
εὔσιδους μορφῆς τῆς συζύγου φίλου του, αὐτὰ λέγω τὰ
φιλήματα ἔχουσι συνήθως κακὰς συνεπείας. ’Επιφέρουσι
ταχέως ἔγκυμοσύνας, τοκετούς. Διότι αὐτὸς συνέβη καὶ εἰς
τὸ ήμετερον κῆτος, τὸ δυοῖνον ἔγκυμοντος ἐκγεννᾷ τώρα
ἐν τῷ λιμένι τούτῳ καὶ ἀλαφρόνεται ἀπὸ τὸ ἐρωτικόν του
βάρος. ’Ωστε ἀναγκάζομαι νὰ μείνω καὶ ἔγω ἐνταῦθα ἔξ
τούλαχιστον ἡμέρας. ’Βέβηλος εἰς Σουέζ ἀντιστοιχοῦσι
πρὸς βίον ἔξ αἰώνων εἰς τὸ χειρότερον κατώγειον τῆς Πλά-
κας. ’Επειδὴ δὲ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μείνῃ τις ὅλον αὐτὸν
τὸν καιρὸν ἐντὸς τοῦ πλοίου, ἀς λέθωμεν τὸ θάρρος—ώς
Οὐ κρήζε στενοκέφαλος ἐπιστολογράφος—νὰ ἔξελθωμεν.

’Η πόλις τοῦ Σουέζ ἀπέχει 40 περίπου λεπτὰ ἀπὸ τοῦ
ὅρμου· μόλις ἔξέρχομαι καὶ μὲ περιστοιχίουσι δέκα ποικι-
λόχροοι ὄνοι, ἀπόγονοι πρὸς μητρὸς μὲν ἀπ’ εὐθείας, τῇ
ὄνου τῆς Βασίλη, ἀδέσπαιον ὅμως ἀν πρὸς πατρὸς εἰλκον τὸ
γένος ἀπὸ τοῦ ὄνου—πατριώτου τοῦ Ηειραιών. Δέκα ὄνοι...
καὶ δέκα Αἴγυπτόπαιδες ὄνηλάται, καὶ εἰς ἔγω, σωστὰ εἴ-
κοσι μία... δός μοι τώρα καὶ μίαν φιγοῦραν καὶ βλέπεις
λέγω τριανταμία ἢ ὅχι; ...

’Αλλὰ... παρασύρομαι ὑπὸ τῶν χαρτοπαικτικῶν μου
διαβέσσεων καὶ συγχέω τὰ πράγματα. ’Δες ἔλθωμεν λοιπόν,
ἢ μᾶλλον ἀς φύγωμεν ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ὄνους, .. ἀλλ’ ἀδύ-

νατον. Εἶναι πείσμονες καὶ ζωηροὶ ὡς “Ελληνες βουλευταί”
διεκδικοῦσι μετ’ εὐγλωττίας τὰ δικαιώματα τῆς ἐπαρχίας
των ἥτις εἶναι ἡ τεέπη ρυπαροῦ τινος Αἴθιοπος. ’Αλλ’ αἴ-
φυνς δι’ ἐνδὲ balancé des ânes, ἀποσύρονται οἱ ὄνοι καὶ μὲ
περικυκλοῦσιν οἱ Αἴγυπτοι, διμιούντες με εἰς δόλας τοῦ
κόσμου τὰς γλῶσσας· ὁ εἰς Very good donkie, ὁ ἔτερος
βονο asino, ὁ τρίτος Monsù āne, ὁ ἄλλος Télesie Γκαιγ-
τάρης, ὁ ἄλλος Esel., ὁ ἄλλος εἰς γλῶσσαν τὴν δούλων δὲν
ἔννοια καὶ οὕτω καθεξῆς, σὲ βλέπουσι δὲ κατὰ πρόσωπον
διὰ ν’ ἀνακαλύψωσιν ἐκ τινος μορφασμοῦ σου ποιά ἡ μη-
τρική σου. Σὲ ώθοῦσι, σὲ στενοχωροῦσι, σὲ πιέζουσι, σὲ
έμποδίζουσι, σὲ περικυκλοῦσι καὶ σὲ προκαλοῦν ν’ ἀφο-
μοιωθῆς πρὸς τὰ πιστά των τετράποδα καὶ νὰ τοὺς φιλο-
δωρήσῃς μέ τινα εὐγενῆ λακτίσματα διὰ ν’ ἀπολυτρωθῆς·
Σὲ φέρουν ἐπὶ τέλους εἰς θέσιν νὰ δργισθῆς καὶ νὰ τοὺς
ἴπωθήσῃς ἐπιλέγων ἐν ἀ! ’ς τὸ διάβολο χωρὶς νὰ συλλο-
γισθῇ ὅτι συνελήφθης ἐπ’ αὐτοφώρῳ, διότι ἐκεῖνος ὁ μια-
ρὸς Télesie Γκαιγτάρης ἐπωφελεῖται τοῦ διαφυγόντος σε
διαβόλου, ἐννοεῖ τὸν ἔθνισμόν σου καὶ σὸν προσκολλάται ὡς
βδέλλα ἐμῶσα οὐχὶ αἷμα ἀλλὰ Ρωμαϊκα καταληπτὰ μό-
νον εἰς αὐτόν. Τότε δ’ ἡ πρέπει νὰ καββαλικέυσῃς τὸν
ὄνον του ἢ νὰ τοῦ δώσῃς ἐν δεκάλεπτον διὰ νὰ λυτρωθῆς·
προτιμᾶς τὸ δεύτερον, διότι δὲν σὸι ἀρέσει ἐπονος ὅν, νὰ
ὑπολείπεσαι τοῦ ἱπηλάτου Τσουτσουγάτου, καὶ οὕτω σώ-
ζεσαι. Περιπατεῖς τότε ἐπὶ 35 περίπου λεπτὰ καὶ φθάνεις
εἰς τὴν πόλιν.

Πλὴν μόλις φθάσῃς ἐπαναρχίζει νέα πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ
ἔθνισμοῦ σου πολιορκία. ’Έχει ὑπομονὴν καὶ σφίγγε τὰς
σιαγόνας σου, μὴ προφέρῃς οὔτε γῦ. Προσπάθησον μόνον
νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν πρώτην τῆς πόλεως δδόν.

Πλὴν κεντρικὴ εἰσοδος δὲν ὑπάρχει. ’Ατραποὶ σκολιαὶ
καὶ ἐρεθιδώδεις, ἐρεπίτια ἐπὶ ἐρεπίτων σὸι δίδουσι εἰκόνα ζω-
σαν τῆς ἀρχαίας Βαβυλωνίας, ἀκατέργαστα ἰσόγεια παρέ-
θυρα, ἐν οἷς παρουσιάζονται μορφαὶ εἰδεχθεῖς, ἄνδρες καὶ

Οἱ εὔτυχέστεροι εἶναι οἱ τελευταῖοι.

Εἰδὲν πολλοὺς μεγάλους ἄνδρας ἐν διαφόροις ὅμηρύσ-
σιν, ἀλλ’ οὐδόλως σχεδὸν ἐπιτυγχάνουν. ’Εννοῶ τοὺς ἀλη-
θεῖς μεγάλους ἄνδρας οἵτινες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰσιν ἀπη-
σχολημένοι καὶ σχεδὸν ἀφρημένοι. ’Εάν ἀναμιχθῶσιν εἰς
συνομιλίαν προσβάλλουσιν ἢ προσβάλλονται.

Μία ἵδεα εἰς τὸν ἀνθρωπὸν εἶναι ὅτι ὁ σιδηροῦς πάσσα-
λος τῶν γλυπτῶν ὑπὸ τὸ ἄγαλμα. Τὸ συγκρατεῖ καὶ τὸ
μπορεστάζει.

κοινοὶ κομψεύμενοι ὅμιλοις συνήθως περὶ ἴπποθρομιῶν;
ἴππων καὶ ἀνατροφῆς αὐτῶν. Σὸι συνιστῶ ἴδιαζόντως τὴν
πολιτικὴν οἰκονομίαν. Αἱ οἰκονομολογικαὶ γγώσεις ἐκτε-
μῶνται πολὺ παρὰ τῶν ἀνδρῶν. Πρὸς δὲ καὶ τοὺς στίχους
τοὺς ἐν εὐθέτῳ στιγμῇ ἀπαγγελλομένους, ἴδιᾳ δὲ ἐν τῇ ἐ-
ξοχῇ;

’Οσάκις βάζεις τὸν λευκόν σου λαιμοδέτην μὴ βλασφη-
μῆς κατὰ τοῦ βλακώδους τούτου ἔθιμου. Πᾶσα αἴθουσα
εἶναι διαρκής ἔκθεσις καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἀποικιακὰ προϊόντα
ἄπερ διὰ νὰ ἔξοδευθοῦν δέον νὰ ἐκτεθῶσιν.

’Ο θεῖός σου

Κριθαροκούνης.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ ζήσῃ τις ἐν τῇ ὑψηλῇ κοινωνίᾳ ἀνευ
εἰδικότητος τινος. Πρὸ δύρδονίκοντα ἐτῶν ἥρκουν εὔπρεπής
ἐνδυμασία καὶ τρόποι ἐράσμιοι. Σήμερον τοιοῦτος χαρα-
κτὴρ θὰ προσήγγιξε πολὺ πρὸς ὑπηρέτην καφενείου. Οἱ